

[Henning Rasmussen]

to formål: at give uddannelse til flere og på forskellig måde at støtte produktion og forskning?

Når hr. Henning Andersen siger, at Socialdemokraterne løste beskæftigelsesproblemer ved jobskabelse, vil jeg godt minde om, at vi i dag har behandlet et meget stort fælles jobskabelsesprojekt – man kan godt kalde det jobtilbud, jeg er ligeglad – men det er i virkeligheden det samme, vi er enige om nu at bruge som metode til at løse beskæftigelses- og uddannelsesproblemer for en hårdt ramt gruppe af medborgere.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg noterede mig hr. Henning Andersens betragtninger om, at nu havde man løst, hvad De Konservative har betragtet som et problem med formueskatten, og nu skulle man så i gang med at kigge på selskabs- og personbeskatningen. Det er jeg for så vidt enig i. Her er der meget der trænger til en gennemgribende drøftelse, hvis vi skal have vores samlede skatte- og afgiftssystem tilpasset til de vilkår, vi skal arbejde under i de næste 10–20 år; der er god grund til at overveje, hvordan man kan få marginalskatter ned osv., og der er mange af de overvejelser, som efter min opfattelse er mangefold vigtigere, for at vi kan få en fornuftig erhvervsudvikling, end det, man nu har lavet med Fremskridtspartiet om formueskatten.

Jeg er enig med min kollega hr. Henning Rasmussen i, at hr. Henning Andersen er et meget ræsonnabelt menneske, og derfor kunne jeg tænke mig at spørge, hvad hr. Henning Andersen tror i sit sinds inderste er vigtigst for, at der kan blive ro og stabilitet som baggrund for en fornuftig erhvervsudvikling: det forrevne forlig, man har lavet med Fremskridtspartiet om formueskattelettelse eller en bred enighed om at få en økonomisk politik, der kunne give erhvervslivet udviklingsmuligheder, som kunne bidrage til, at vi mere systematisk kunne få ændret vores skatte- og afgiftssystem. Mener hr. Henning Andersen i grunden ikke, at der er en modstrid mellem at lave den slags forrevne forlig med Fremskridtspartiet og så at sigte på den bredere og mere systematiske forberedelse af en bedre konkurrenceevne og en større stabilitet i dansk politik?

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Hr. Henning Rasmussen spurgte mig om årsagen til, at jeg kun nævnte – og sådan tror jeg at hr. Henning Rasmussen spurgte mig – den positive del af kontanthjælpen.

Hr. Henning Rasmussen ved, at når nu man stadig væk bruger dette eksempel med den enlige med de to børn, er det stadig væk sådan, at en enlig med to børn har mere end en enlig, der er i arbejde. Sådan hænger tingene stadig væk sammen. Andet vil jeg ikke sige til det, for det fremgik også af mit indlæg, at jeg om en lang række andre ting, også i forhold til Socialdemokratiet, var positiv.

Det bringer mig over til det, hr. Lykketoft siger. Når vi har løst formueskatten, og det håber jeg at vi har i de kommende år, spørger han, om det ikke giver anledning til overvejelse, om ikke man kunne gøre det bedre med hensyn til de ting, man nævner med lettelse af selskabsskatten og de personlige skatter i de kommende år, ved at tale mere med Socialdemokratiet. Sådan forstod jeg den udlægning, hr. Lykketoft kom med.

Det skulle da glæde mig, hr. Lykketoft, hvis vi i det kommende år kunne lave langt flere fornuftige ting på disse områder også med Socialdemokratiet. Selvfølgelig. Det fremgik også af min tale i dag, at jeg brugte megen tid på at tale om, at der var mange partier, der skulle dele æren, når finansloven i morgen bliver vedtaget. Det har jo imidlertid vist sig i de forhandlinger, vi har haft denne gang, at vi på en lang række af de områder, der her blev nævnt, ikke har kunnet finde fælles fodslag. Det skulle glæde mig, om fremtiden måtte vise, at vi kan.

Jes Lunde (SF):

Da regeringen i august måned præsenterede sit forslag til finanslov for 1989, var det klart fra begyndelsen for SF, at der var behov for meget store forandringer i loven. Regeringen var med udspillet tilsyneladende fuldstændig uberørt af de sidste 6 års fiasko i den borgerlige økonomiske politik, og alt tydede på, at man var til sinds at traske videre ad de gamle, nedtrampede stier.

Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt i en situation, hvor arbejdsløsheden er uændret tårnhøj – som for 6 år siden. Prognoserne for den kommende tid taler oven i købet enstem-